UNESCO, universitat i comunitat

written by Mimar Ramis | 21 d'April de 2026

En el seu recent informe "**Transformant l'Educació Superior**", la UNESCO ha destacat que, **a més d'en la docència i la investigació, la universitat ha d'estar implicada en la comunitat**.

Fins al **canvi meritocràtic del 2007**, en els àmbits de Ciències Socials i Educatives de les universitats espanyoles, la implicació amb la comunitat era considerada una deficiència del nivell acadèmic de qualsevol persona candidata a un doctorat o una plaça de professorat. Amb freqüència, si qui presentava una tesi doctoral era docent de l'educació infantil, primària o secundària, es considerava que no tenia el nivell acadèmic dels qui no tenien contacte directe amb les escoles. Quan eixe professorat universitari es dirigia al no universitari era per a impartir formació des de dalt o arreplegar les seues dades per a fer publicacions amb conclusions realitzades sense diàleg amb els propis subjectes.

Eixa mala pràctica professional acadèmica es justificava amb la pseudociència pròpia d'aquella universitat feudal. S'afirmava que l'objectivitat científica depenia de la distància amb el subjecte analitzat. Per contra, en l'actualitat tota la ciutadania pot consultar lliurement les fonts per a saber que l'objectivitat científica

s’aconseguix amb el diàleg, amb la **cocreació**. En les universitats feudals, s’atribuïa el major nivell acadèmic als qui menyspreaven el diàleg igualitari amb el professorat no universitari. Per això, el que es feia era sovint pseudociència, que no sols no millorava els resultats educatius sinó que impedia la seua millora. En les universitats que ara es fomenten internacionalment i que eixe informe de la UNESCO promou, s’atribuïx el major nivell acadèmic als qui dialoguen igualitàriament amb les escoles, participant en les seues millores de resultats, investigant-les i publicant allò que aconseguixen.

Les universitats científiques potencien també una excel·lència humana molt oposada al que potenciaven les universitats feudals. Cada vegada és més freqüent que el professorat universitari no s’acoste a les escoles només a traure la informació quantitativa o qualitativa per a fer el que vulguen amb ella sense diàleg, sinó que s’acoste a col·laborar conjuntament amb elles en la millora dels seus resultats, fins i tot **participant com a voluntariat del centre**. Eixe diàleg no sols els fa aconseguir major nivell científic, sinó una millora humana de tots els membres de la comunitat educativa i també d’eixe professorat universitari. Fins i tot ja existixen **trobades d’investigació científica educativa conjuntes o coordinades amb trobades de les escoles** que estan usant eixos coneixements científics per a millorar els aprenentatges, la convivència i les vides de l’alumnat.

Imatge generada amb IA en Gemini